

Особливості використання штучного інтелекту в лінгвістичній експертизі (на прикладі мовленнєвого акту погрози)

Оксана Меркулова

кандидат філологічних наук, доцент, старший судовий експерт, відділ досліджень у сфері інформаційних технологій, Запорізький науково-дослідний експертно-криміналістичний центр Міністерства внутрішніх справ України, м. Запоріжжя, Україна, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1554-1021>, e-mail: gorytsvit1977@gmail.com

Анастасія Работягова

судовий експерт, відділ досліджень у сфері інформаційних технологій, Запорізький науково-дослідний експертно-криміналістичний центр Міністерства внутрішніх справ України, м. Запоріжжя, Україна, e-mail: anstrantias@gmail.com

Розглянуто виокремлення штучним інтелектом (Chat GPT, Google Gemini) мовленнєвих ознак погрози, а також проаналізовано характеристики штучним інтелектом наданих у запиті висловлювань, що можуть / не можуть містити згадані мовленнєві ознаки.

Ключові слова: штучний інтелект; Chat GPT; Google Gemini; мовленнєвий акт погрози.

Як «сукупність наукових методів, теорій і технік, мета яких — відтворити машиною когнітивні здібності людини» [1, с. 474], штучний інтелект (далі — ШІ) доволі швидко «став важливим інструментом для подолання викликів у правовій сфері» [2, с. 320], а дослідження особливостей його застосування, зокрема, у сфері судової експертизи набуває експансивного характеру.

Науковці зазначають, що «сучасні системи штучного інтелекту здебільшого базуються на принципах машинного навчання, результати якого прямо залежать від якості даних, які потрапляють до системи. Якщо у систему вводиться неточна або неоднозначна інформація, то така модель може навчитися неправильно розпізнавати ситуації, а відповідно, й видавати неправильний результат. Суб'єктивний контекст

та багатозначність є складними для розуміння системами штучного інтелекту. Так, не завжди може бути правильно оцінена інформація, пов'язана з жартами, сарказмом тощо. Окрім того, якщо на початку внесені дані містять спотворення або фейкову інформацію, то результати оброблення таких даних також будуть необ'єктивними» [3, с. 139].

Мета нашої розвідки — з'ясувати, чи придатні чат-боти із генеративним (породжувальним) штучним інтелектом Chat GPT і Google Gemini для виконання семантико-текстуальних досліджень мовленнєвого акту погрози.

Для цього ми поставили перед згаданими чат-ботами дві групи завдань:

- окреслити / схарактеризувати мовленнєвий акт «погроза»;
- проаналізувати конкретні висловлювання на наявність /

відсутність у них мовленнєвих ознак погрози.

У процесі виконання першої групи завдань і *Chat GPT*, і *Google Gemini* давали подібні й загалом коректні відповіді щодо кваліфікаційних і класифікаційних ознак погрози, які здебільшого корелювали з наявною методикою [4], хоч і мали певні алогізми (наприклад, розмежування лінгвістики та стилістики) чи труднощі з термінологією (сплутування *Chat GPT* лексем «погроза» і «загроза»). До сутю мовленнєвих ознак погрози обидва чат-боти також додавали невербальну параметрику цього акту мовлення (інтонація, міміка, жести). Дещо різнилися в досліджуваних відповідях чат-ботів «погляди» на залякування: якщо *Chat GPT* визначав його як кінцеву мету погрози, то *Google Gemini* кваліфікував цей процес і як мету, і як один із різновидів погрози.

Якщо говорити про надані контекстні приклади до пояснень особливостей мовленнєвого акту погрози, то *Chat GPT* скористався інформацією, яку він отримав в одному з пошукових запитів, зроблених кілька місяців тому, щодо того, чи є висловлювання погрозою.

Характер «комунікації» у *Chat GPT* і *Google Gemini* також різнився: перший чат-бот шляхом запитань, побудованих за моделлю «Хочеш, я поясню / покажу / дам алгоритм...?» пропонував конкретизувати відповідь на наше запитання; натомість другий обмежувався відповідями на запитання без будь-яких пропозицій.

Під час аналізу конкретних висловлювань в аспекті наявності /

відсутності в них мовленнєвих ознак погрози обидва чат-боти мали схожі за змістом відповіді. Наприклад, відповідаючи на запитання «Чи наявні у висловлюваннях *«Пададь, пришло время отвечать. Оборачивайся. За все украденное и все разрушенные судьбы нужно отвечать. Ваше время пришло»* мовленнєві ознаки погрози? Якщо так, то погрози прямої чи непрямої?», і *Chat GPT*, і *Google Gemini* визначили її як непряму погрозу. Так само обидва інструменти ШІ «виявили» погрозу в запитанні щодо висловлювання *«Как жизнь молодая? Нормалек? Не задохнулись еще, нет? Скоро сдохните. Желаю вам удачи. Она вам пригодится бл*ть. Бля*ям, с*ка, еб*ным Сос*ть хотят просто»*, причому обидва чати основним маркером погрози визнали фрагмент *«Не задохнулись еще, нет? Скоро сдохните»*, кваліфікуючи його як «пряме висловлення бажання смерті / загибелі».

Відповідаючи на запитання про мовленнєві ознаки погрози у висловлюванні *«Ладно, теперь по нашим делам. Мы пока с тобой переговоры ведем, ну ведем какие-то переговоры. Ты видишь — у тебя все хорошо. Ты это догоняешь. Короче, два варианта, давай сделаем красиво. Слушай меня, как надо сделать, и будет всем хорошо»* чат-боти не виявили незаперечної одностайності.

Chat GPT чітко окреслив це висловлювання як погрозу й аргументував це тим, що в ньому наявний примус (*«Коротко — так. У наведених висловлюваннях присутні мовленнєві ознаки погрози, переважно непряма*

(опосередкована) погроза / примус — тобто натяк на небажані наслідки, якщо адресат не підкориться. Чому — по пунктах: 1) **«два варіанта, давай зробимо красиво»** — класична формула тиску: пропонується «вибір», але умовний імовірно примусовий (натяк: якщо не «красиво», буде «некрасиво»). Це типово для непрямих погроз / шантажу; 2) **«Слушай мене, як надо зробити, і буде всім хорошо»** — обіцянка позитивного результату за підкорення і, відповідно, натяк на негативні наслідки в разі непослуху. Це коерційна конструкція — створює відчуття вимоги й можливості покарання. Загалом відсутні прямі формулювання типу «я тебе поб'ю», «я тобі зроблю...», тобто немає явного опису фізичної чи конкретної шкоди. Проте тон, імперативність і умовність («два варіанта», «слушай мене») створюють реальну загрозу. Це лінгвістичної точки зору — **непряма погроза / примус / можлива форма шантажу**). Натомість Google Gemini апелював до маніпулятивного характеру аналізованого мовленнєвого акту й акцентував на імпліцитності погрози й імовірному сприйнятті її з боку адресата («Ознаки тиску та непрямої погрози: 1) кондиціональність (залежність позитивного стану від поточної поведінки): фраза **«Ты видишь — у тебя все хорошо. Ты это догоняешь»** може бути інтерпретована як попередження або нагадування. Це імпліцитно означає: **«Зараз у тебе все добре, тому що**

ми ведемо переговори / ти поведишся правильно. Якщо ситуація зміниться, твій добробут опиниться під загрозою». Це класичний прийом залякування втратою наявного позитивного стану; 2) ультимативність та вимога підкорення: фрази **«Короче, два варіанта, давай зробимо красиво»** та **«Слушай мене, як надо сделать, и будет всем хорошо»** створюють атмосферу ультиматуму та безальтернативності. Мовець позиціонує себе як єдине джерело «правильного» рішення, підкреслюючи, що «добро» (**«будет всем хорошо»**) залежить виключно від виконання його вказівок. Це імпліцитно містить погрозу: якщо не послухаєшся, «хорошо» не буде. Визначення типу погрози. У даному випадку маємо справу з непрямою (імпліцитною) погрозою, коли жодна негативна дія (насильство, шкода, збитки) не названа прямо. Погроза виражена через контраст між наявним «хорошим» станом і потенційною небезпекою, яка настане, якщо адресат не прийме «пропозицію» мовця. Мовленнєвий акт тиску / шантажу: це класичний приклад маніпулятивного мовленнєвого акту, де позитивні наслідки (**«будет всем хорошо»**) прямо прив'язані до виконання вимоги мовця (**«Слушай мене, как надо сделать»**), а невиконання цієї вимоги імпліцитно загрожує негативними наслідками. Таким чином, висловлювання не містить прямої погрози, але є виразним актом тиску та завуальованої погрози негативними наслідками у разі відмови співпрацювати»).

Як бачимо, щодо певних суджень чат-ботів можна дискутувати в плані коректності аналізу об'єктивного змісту наданих у запитаннях висловлювань.

Усе це дає підстави говорити про те, що користування чат-ботами з генеративним (породжувальним) штучним інтелектом може стати одним із доречних інструментів під час

підготовки експертів-лінгвістів, які виконують семантико-текстуальне дослідження текстів (зокрема, для формулювання завдань на аналіз певних висновків / суджень штучного інтелекту). Проте користування щонайменше *Chat GPT* і *Google Gemini* як заміників кваліфікованого судового експерта навряд чи є виправданим.

Перелік джерел посилання

1. Беспалько І. Л., Завгородня А. С., Кушель К. С. Штучний інтелект у кримінальному процесі. Практичне застосування через призму закордонного досвіду. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 10. С. 473—476. DOI: 10.32782/2524-0374/2021-10/124 (дата звернення: 10.11.2025).
2. Граб М. І., Томашівський М. О. Штучний інтелект у юриспруденції: ефективність, точність і демократизація правосуддя. *Право та державне управління*. 2024. № 4. С. 318—322. DOI: 10.32782/pdu.2024.4.42 (дата звернення: 10.11.2025).
3. Демидова Є. Проблеми використання штучного інтелекту під час розслідування кримінальних правопорушень. *Актуальні питання судової експертизи і криміналістики* : зб. мат-лів Міжнар. наук.-практ. конф. з нагоди 100-річ. ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса» (Харків, 10.11.2023). Харків, 2023. С. 138—140. URL: <https://drive.google.com/file/d/1Kwin74kcc8IVhymxGLXWOEAccvxnpzA6/view> (дата звернення: 10.11.2025).
4. Свиридова Л. В., Ковкіна Є. В., Дідушок Н. Я. Методика семантико-текстуальних досліджень мовленнєвого акту «погроза» / ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса». Харків, 2023. 19 с. Реєстр. код 1.2.21 // Реєстр методик проведення судових експертиз : вебсайт. URL: <https://rmpse.minjust.gov.ua/search> (дата звернення: 10.11.2025).